ఈ వారం కథ

ఒకేటంకెల ఒకసంబ్లి

కలిసిరాసిన 'కల'దు కథ!

ఒకానొక ప్లస్‌కు ఓ మైనస్ తోడు కలిసింది. ప్లస్ మైనస్‌తో ప్లస్‌గా కలలుగంటున్న తరుణంలో ఆ ఓ మైనస్ మైనస్ అయ్యింది. తరువాత కొన్నాళ్ళకు అలలా అడుగిడిన మరో మైనస్ ప్లస్‌కు ప్లస్ అవుతున్న వేళ ఓ మైనస్ మళ్ళీ 'కల'సింది. ఈ రెండు మైనస్‌లు ప్లస్‌ను చివరికి మైనస్ చేశాయా? ప్లస్ చేశాయా??

'కల', 'అల' కలిసి తేల్చిన ప్లస్ లెక్కలో మిగిలింది సశేషమా? విశేషమా?

... తెలుసుకోవాలంటే 'కల'వోకగా సాగిన ఈ కథలోకి వెళ్ళండి...

కొండలు, గుట్టలు కలిసి తిరిగేవాళ్ళం. తాను దానిమ్మపూలని కోసుకుని "నేను అనార్కలిని" అంటూ తలలో అలంకరించుకునేది. గోరింటాకు కోసేవాళ్ళం. వళ్ళంతా గాట్లు పడేవి. అయినా మా తిరుగుళ్ళు మామూలే

తీసేశాను జాగ్రత్తగా అక్షరాలు దిద్దినట్లు.

"నొప్పి తగ్గిందా"

"ఉహూ... ఇంకా నొప్పిగానే వుంది" గారంగా అంది లత.

ఇంటికెళ్ళిం తర్వాత మా అమ్మమ్మతో చెప్పి

కు మగపిల్లలెవరూ లేరు. మాతోపాటే అమ్మమ్మ కూడా ఆ ఊరు వదిలి వచ్చేసింది. అప్పుడు చూసిన లతను మళ్ళీ ఎన్నాళ్ళకు చూశాను!?

నాన్నకు హైదరాబాద్ బదిలీ అవడంతో మా మకాం అక్కడికి మారింది. నేను కాలేజీలో చేరాను. ఏళ్ళు గడుస్తున్నా ఒక్కసారైనా ఆ ఊరు వెళ్ళే అవకాశం రాలేదు. లతను వదిలి ఒక రెండేళ్ళు వుండేసరికి నా గుండె బరువెక్కింది. అంతే. ఉన్న పళాన ఎవరికీ చెప్పకుండా ఆ ఊరెళ్ళాను. తీరా వెళ్తే తాతయ్య ఇల్లు కాంతి విహీనంగావుంటే... లతవాళ్ళ ఇంటికి తాళం!

లతా వాళ్ళ నాన్న లైన్‌మెన్. డ్యూటీలో వుండగా కరెంట్ స్తంభం ఎక్కాడట ఏదో కనెక్షన్ కోసం. మరెవరో ఇది తెలియక ఫ్యూజ్ పెట్టారు. అంతే! కరెంట్ షాక్ తగిలి నేలమీదపడి అక్కడికక్కడే చనిపోయాట్ట. ఉన్న ఒక్కగానొక్క కూతురు లతను తీసు

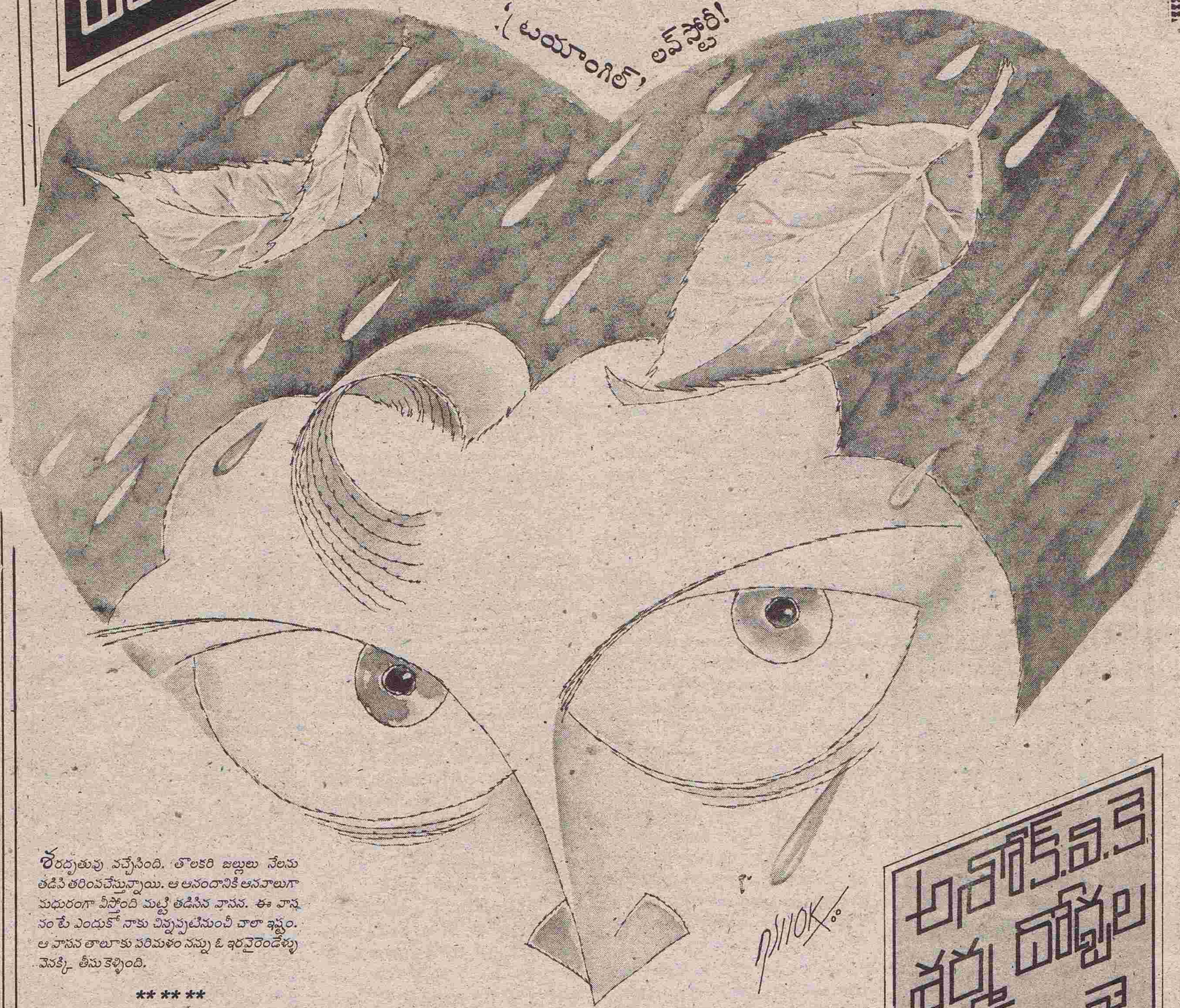

అశోక్.వి.కె
శర్మ దొడ్ల
శ్యామల.జి

శరద్ఋతువు వచ్చేసింది. తొలకరి జల్లులు నేలను తడిపి తరింపచేస్తున్నాయి. ఆ ఆనందానికి ఆనవాలుగా మధురంగా వీస్తోంది మట్టి తడిసిన వాసన. ఈ వాసనంటే ఎందుకో నాకు చిన్నప్పటినుంచీ చాలా ఇష్టం. ఆ వాసన తాలూకు పరిమళం నన్ను ఓ ఇరవైరెండేళ్ళు వెనక్కి తీసుకెళ్ళింది.

** ** **

ఆరవ క్లాసు చదువుతున్న రోజులు. సమ్మర్ వెకేషన్‌కు అమ్మమ్మ వాళ్ళ ఊరెళ్ళాం. తాతయ్య ఎక్స్ సర్వీస్‌మేన్ కనుక పట్టణ వాతావరణానికి దూరంగా గవర్నమెంట్ ఇచ్చిన సైట్‌లో ఇల్లు కట్టుకుని ఉంటున్నారు అమ్మమ్మ, తాతయ్య.

అక్కడంతా పచ్చిక మైదానాలు, ఎత్తుగాలేని కొండలు, అక్కడక్కడా చెక్కలతో కట్టిన ఇళ్ళు, గొర్రెల గుంపులు, పక్షుల సమూహాలు. అదంతా ఓ సుందర దృశ్యం.

** ** **

ఆ మైదానాల్లో లత, నేనూ ఎన్నో వేల అడుగులు కలిసి నడిచాం. లతకోసం ప్రతిరోజూ నిరీక్షణ. తాను పచ్చిక మైదానాల మీద అలవోకగా తేలుతూ వస్తుంటే ఆమె పాదాల కదలిక పచ్చని తివాచీమీద గులాబీలు నడిచినట్టుండేది.

చెప్పిన సమయానికి పదినిముషాలు ఆలస్యం అయినా పది యుగాల నిరీక్షణ అంత అసహనంగా వుండేది. రాగానే నా కొండంత కోపాన్ని ఓ చిరునవ్వుతో చెరిపివేసేది. ఎన్ని కబుర్లో, ఎన్నెన్ని ఊసులో.

'సీతాకోక చిలుక్కి అన్ని రంగులెందు'కుంటాయంటే, "బ్రహ్మదేవుడు అన్ని బొమ్మల్ని చేసిన తర్వాత సీతాకోకచిలుకల్ని చేశాడు. అందుకే మిగిలిపోయిన రంగులన్నింటినీ కొద్దికొద్దిగా అద్దాడని" చెప్పేవాణ్ణి.

ఓరోజు మొగలిపూల కోసం చాలాదూరం వెళ్ళాం. పూలని కోసుకుని బయలుదేరేసరికి పొద్దుపోయింది. సూర్యుడు సముద్రంలో మునిగిపోయాడు. రేరాజు తన ప్రకృతి చెలిని మెల్లిగా ఆక్రమించుకుంటున్నాడు. దారంతా దట్టమైన పొదలు, కీచురాళ్ళ శబ్దాలు. పక్కనే లత నా చేయి పట్టుకుని నడుస్తోంది. ఆ అనుభవం ఆనందానుభూతినిస్తున్నా ఆ వాతావరణం మాత్రం భయాన్ని కలిగిస్తోంది. అయినా నేను లతకి నా భయాన్ని కనబడనీకుండా నడుస్తున్నా లతమాత్రం నా చెయ్యి పట్టుకుని, నా భుజానికి తన తలని ఆన్చి, బిత్తరగా చూస్తూ నడుస్తోంది. ఆ అనుభూతి నా భయాన్ని మరిపింపజేస్తోంది. లత మెత్తని స్పర్శ

మందువేయిస్తాలే పద.

** ** **

అక్కడ జనం సందడి అంతగా ఉండదు. కొండలావున్న బండ. పక్కనే పారే కాలువ. పచ్చని చెట్లు, పచ్చిక బయళ్ళు, పక్షుల కిలకిలారావాలు. దూరంగా కనబడే చెక్క ఇళ్ళు. వాతావరణం పడుచుపిల్ల సొగసులా ఉంటుంది.

ఆ బండపై నేనూ, లత.

స్కూలు పుస్తకాలు చదువుకుంటూనో, కథలూ, కబుర్లు చెప్పుకుంటూనో సరదాగా గడిపేవా

ఆదివారం ఉదయం
స్టాఫ్ స్టఫ్!

ఏమీ ఎరుగని పదకొండేళ్ళ వయసులో కూడా ఏదో గిలిగింత కలిగించింది. లత నాకు దగ్గరవుతున్నకొద్దీ నేనూ తన భుజంమీద చెయ్యేసి, పొందికగా పట్టుకు నడిపిస్తున్నాను.

"స్స్... అబ్బా!"

"ఏంటి? ఎక్కడ"

కాళ్ళవంక చూపించింది.

లేత గులాబీకి ముల్లు గుచ్చుకున్నట్లుంది. ముల్లు

ళ్ళం.

అంత చిన్నవయసులో ఏమిటో అదోవిధమైన ఆత్మీయతతో కూడిన ఆకర్షణ ఇద్దరినీ కట్టిపడేసేది! పసిమనసుల మధ్య పసిమి ఆప్యాయత!

రాకూడని సమయం రానేవచ్చింది. నేను ఎనిమిదో తరగతిలో ఉండగా పిడుగుపాటులా వచ్చిన వార్త మా తాతయ్య మృతి. లత నిజంగా నా కళ్ళలో కన్నీరైంది. అమ్మమ్మ ఒంటరిదైపోయింది. తాతయ్య

కుని వాళ్ళమ్మ ఎవరో దూరపుబంధువుల దగ్గరకు వెళ్ళిపోయిందిట.

అది ఏవూరో ఎవరికీ తెలియదు.

నాలా కాలానికీ వయసొచ్చింది! ఇరవైరెండేళ్ళ వయసులో నేనూ ఒక ఉద్యోగినయ్యాను. అమ్మమ్మ వార్థక్యానికి చేరుకోవడంతో ఆమె కళ్ళముందు నాకు పెళ్ళి చెయ్యాలన్నది అమ్మా, నాన్నల పట్టుదల. అందరిలా మార్కెట్లో నిలబడి, ఎందరో అమ్మాయిల్ని పెళ్ళిచూపుల వేదికపై చూశాను. ఊహూ ఒక్కరి మనసులోకైనా తొంగిచూడలేకపోయాను.

ఆడపిల్లంటే ఇలా వుండాలి. పెళ్ళంటూ చేసుకుంటే ఇలాంటి అమ్మాయినే చేసుకోవాలి అన్న మానసిక ముద్ర చిన్నతనంలో లతను తొలిసారిగా చూసినప్పుడు, ఆమెతో స్నేహం చేసినప్పుడే నాలో పడింది. మరిప్పుడేమిటి చేయడం? నా లత ఏమైపోయినట్టు? ఎక్కడున్నట్టు?... నా పెళ్ళి అమ్మమ్మ ప్రాణంతో ముడిపడివుందే!?... అసలు లతకు నేను

(మిగతా పక్క పేజీలో)

గుమ్మాడమ్మా... గుమ్మాడి అల్లరి ఆటల్లో మూకుమ్మడి!

ముఠాకట్టే తత్వం లేక ముఠాలో సభ్యుడిగా మెరిగే మనస్తత్వం టీనేజర్స్‌లో 12 నుంచి 14 సంవత్సరాల మధ్య వయస్సులో ఉంటుంది. దీనినే ముఠామనస్తత్వ దశ లేక గ్యాంగ్ ఫేజ్ (Gang Phase) గా పేర్కొంటారు మనస్తత్వవేత్తలు.

ముఠామనస్తత్వం అంతకు మునుపు 8 నుంచి 12 సంవత్సరాల మధ్య కూడా ఉంటుంది గాని ఈ రెంటికీ మధ్య చాలా తేడా ఉంటుంది. 8 నుంచి 12 సంవత్సరాల మధ్య ఆడపిల్లలూ మగపిల్లలూ కలిసి ముఠాలు కడుతూ ఆడుకుంటూ పాడుకుంటూ తిరుగుతారు. కానీ 12 నుంచి 14 సంవత్సరాల మధ్యకు వచ్చేసరికి ఈ ముఠాకట్టటం కేవలం తమ సెక్సుకు సంబంధించిన వాళ్ళతోనే అయి ఉంటుంది. అంటే ఆడపిల్లలు ఆడపిల్లల గ్యాంగులోనే తిరిగితే, మగపిల్లలు మగపిల్లల గ్యాంగులో మాత్రమే తిరుగుతారు.

అలాగే మరో ముఖ్యమైన తేడా ఏమిటంటే 8 నుంచి 12 సంవత్సరాల మధ్య వయస్సు పిల్లలు ఏరోజుకారోజు తమతో కలిసిన ఆడపిల్లలు మగపిల్లలతో ఒక గ్యాంగుగా కలిసి ఆడుకుని సాయంత్రమయ్యాక ఎవరికి వాళ్ళు విడిపోతారు. మళ్ళీ మర్నాడు కలిసిన గ్యాంగులో ఎవరుపడితే వాళ్ళు కొత్తకొత్త పిల్లలు కూడా వచ్చి చేరుతుంటారు తప్ప అంతకుముందురోజు కలిసిన వాళ్ళు మాత్రమే గుమికూడరు. అంటే ఈ వయస్సు పిల్లల గ్యాంగులో శాశ్వత సభ్యులంటూ ఎవరూ ఉండరన్న మాట! కానీ 12 నుంచి 14 సంవత్సరాల మధ్య వయస్సు పిల్లలలో మాత్రం ఎప్పుడూ ఒకే సభ్యులు ఉంటారు. ఎవరు పడితే వాళ్ళు కొత్తవాళ్ళను చేర్చుకోరు. నానా రకాలుగా పరీక్షించాక మాత్రమే కొత్త వాళ్ళను తమలో సభ్యులుగా చేర్చుకుంటారు. 8 నుంచి 12 సంవత్సరాల మధ్య వయస్సు పిల్లల గ్యాంగులో చంచలత్వం కనిపిస్తే 12 నుంచి 14 సంవత్సరాల మధ్య వయస్సు పిల్లల గ్యాంగులో స్థిరత్వం చోటు చేసుకుంటుంది.

మనం చెప్పుకోబోతున్నదంతా ఈ 12 నుంచి 14 సంవత్సరాల వాళ్ళ మాట. మళ్ళీ ఇందులో

ఆడపిల్లలకూ, మగపిల్లలకూ మధ్య తేడా కనిపిస్తుంది. మగపిల్లలు ఎవరి ప్రోద్బలమూ ప్రోత్సాహమూ లేకుండా తమకు తాము స్వతస్సిద్ధంగా గ్యాంగులో చేరితే ఆడపిల్లలకు మాత్రం ఎవరో ఒకరిది ఎంతోకొంత ప్రోత్సాహం అవసరమవుతుంది. అందుకే ఆడపిల్లల గ్యాంగులకంటే మగపిల్లల గ్యాంగులు ఎక్కువ కనిపిస్తాయి.

కలిపి ఉంచే బంధం

ఒకే రకమైన ఆసక్తులు కలిగిన కుర్రవాళ్ళంతా సామాన్యంగా ఒక గ్యాంగులో సభ్యులుగా ఉండటం జరుగుతుంది. ఈ ఆసక్తులనేవి ఎక్కువగా వాళ్ళు ఆడే ఆటలకు సంబంధించినవి అయి ఉంటాయి. లేకపోతే అల్లరికి సంబంధించినవి అయి ఉంటాయి. ఒక కొత్తవాడికి క్రికెట్ ఆటమీద మోజు ఉండి తనుండే వీధిలో ఆ ఆట ఆడేవాళ్ళు, ఆడే సౌకర్యాలూ లేకపోతే అతను అవతలి వీధిలో ఎక్కడో క్రికెట్ ఆడేవాళ్ళవద్దకు వెళ్ళి వాళ్ళలో సభ్యుడుగా తిరుగుతుంటాడు. కొందరు పిల్లలు కేవలం సమూహంలో ఒకడుగా ఉండాలనే వయస్సు తాలూకు స్వభావ లక్షణంలోనే గ్యాంగులో చేరటమూ జరుగుతుంది.

మరికొందరు ఇంటికి సంబంధించి బాధల్లో ఉన్నప్పుడు ఆ బాధల్ని మర్చిపోవడానికీ, ఆ బాధల్నుంచి తప్పించుకోవటానికీ గ్యాంగులో చేరుతుంటారు.

సామాన్యంగా ఈ గ్యాంగుల వాళ్ళు సాయంత్రం పూట సాలోమంటూ కలిసి తిరుగుతూ వేరే గ్యాంగులతో పోట్లాటలకు దిగటం, అరుచుకుంటూ పరుగులు తీయటం, తోటల్లోకి వెళ్ళి చెట్లు పీకి పోగులు వేయడంలాంటి అల్లరి చిల్లరి పనులకు పాల్పడుతుంటారు.

లీడరుకు విధేయత

ఈ గ్యాంగుల తాలూకు మరో ప్రత్యేక లక్షణం ఏమిటంటే వీళ్ళకు లీడరంటూ ఒక కుర్రవాడుంటాడు. గ్యాంగులో కుర్రవాళ్ళంతా తమ లీడరు ఎంత

పిల్ల గ్యాంగుల వెనుక పెద్ద మనస్తత్వాలు!

చెబితే అంత అన్నట్లు విధేయంగా ఉంటారు. లీడరుకు విధేయంగా ఉండటంలో అతడిని అనుసరించే విషయంలో ఎందుకు, ఏమిటి, అది తప్పు, ఇది ఒప్పు అనే ప్రశ్నలే ఉత్పన్నం కావు వాళ్ళకు. లీడరు ఫలానా రకంగా చేద్దామన్నాడు కాబట్టి మరో ఆలోచన లేకుండా అలా చేసేస్తారు.

ఈ లీడరుగా చెలామణీ అయ్యే కుర్రవాడు వాళ్ళల్లో కలిసిపోయి తన ముఠాకుర్రవాళ్ళ అవసరాన్ని, కోర్కెల్ని అర్థం చేసుకోగల్గి ఉంటాడు. ఉదాహరణకు ఒకళ్ళ ఇంటి పెరట్లో జామచెట్టు ఉందనుకుందాము. ముఠాసభ్యులలో ఒక కుర్రవాడు ఆ చెట్టు జామకాయ తినాలని ఉందిరా అంటాడు. అలాంటప్పుడు ఆ ముఠా నాయకుడైన కుర్రవాడు ''జామకాయ తినాలని ఉందేరా? అయితే పదండి కోసుకుందాం'' అంటూ వెనకాముందూ ఆలోచించకుండా ముందు తను గోడదూకి జామ చెట్టెక్కి మిగతా వాళ్ళకు ఆదర్శంగా నిలుస్తాడు.

నాయకత్వ లక్షణం

నాయకుడికీ నియంతకూ మధ్య ఒక ముఖ్యమైన తేడా ఉంది. నియంత అయిన వాడెప్పుడూ తాను ఎడంగా నిలబడి మిగతావాళ్ళకు ఆజ్ఞలు జారీ చేస్తుంటాడు. కానీ నాయకుడు అల్లా కాదు, తాను ముందుండి ఆ పనిచేస్తూ అనుచరులు కూడా చేసేట్లు వాళ్ళను ప్రేరేపిస్తాడు. నియంత తన జట్టు సభ్యుల అవసరాలు కోర్కెల్ని పట్టించుకోడు. కానీ నాయకుడు మాత్రం వాటిని అర్థం చేసుకుని తీర్చటానికి ప్రయత్నిస్తాడు. ఇలాంటి నాయకత్వ లక్షణాలు కలిగిన కుర్రవాడు మాత్రమే ఈ గ్యాంగులకు లీడరుగా ఉంటాడు తప్ప నియంత లక్షణాలు కలిగినవాడు కాలేడు.

ఈ కారణం వల్లే టీనేజ్ గ్యాంగుల్లోని కుర్రవాళ్ళు తమ లీడరుకు ఇష్టపూర్వకంగా లొంగిపోయి అతని ఆజ్ఞలను శిరసా వహిస్తుంటారు. ఈ కుర్రవాళ్ళు తమ తోటి కుర్రవాడి నాయకత్వానికి మాత్రమే లొంగి ఉంటాడనీ కాదు పెద్దవాళ్ళు కూడా ఎవరన్నా ఇలాంటి నాయకత్వ లక్షణాల్ని ప్రదర్శిస్తే వాళ్ళకు కూడా విధేయతను ప్రదర్శిస్తుంటారు. ఇలా ఎక్కువగా స్కూళ్లలో స్పోర్ట్ మాస్టర్లు, డ్రిల్ మాస్టర్లు లాంటి వాళ్ళకు ఈ కుర్రవాళ్ళు విధేయంగా ఉండటాన్ని చూస్తూనే ఉంటాము.

ఎదురుతిరిగే తత్వం

టీనేజర్స్ ఎక్కువగా పెద్దవాళ్ళు చెప్పినట్లు వినరనీ, ఎదురు తిరుగుతుంటారనీ జనసామాన్యంలో ఒక అభిప్రాయం ఉంది. అది నిజమే కూడా. టీనేజర్స్‌లో అధికారానికి తలవంచని ఒక లక్షణం ఉంది. ముఖ్యంగా ఆ అధికారాన్ని తాము గుర్తించని లేక అంగీకరించని సందర్భంలో మాత్రం వాళ్ళు తప్పకుండా ఎదురు తిరుగుతారు.

నాయకుడికి విధేయతను ప్రకటించే లక్షణం మంచే వాళ్ళలో క్రమంగా ''హీరో వర్షిప్'' (హీరోని ఆరాధించే) లక్షణం మొదలవుతుంది. కుర్రవాడు ఆ లీడరులో తనను తాను చూసుకుంటాడు, తననుతాను ఐడెంటిఫై చేసుకుంటాడు. లీడరు తాలూకు ఉత్తమ గుణాలు, మంచి చెడులు, విచిత్ర లక్షణాన్ని గమనిస్తూ వాటిని తనలోకి తెచ్చుకుంటూ తన క్యారెక్టరును అలా రూపుదిద్దటంకోసం ప్రయత్నిస్తాడు. అంతకుముందు దాకా అతను తన తండ్రిని తనలో ప్రతిష్ఠించుకోవటానికి ప్రయత్నించినవాడు కాస్తా ఇప్పుడు తను గొప్పగా చూసే తన లీడరును తనలో ప్రతిష్ఠించుకోవడానికి ప్రయత్నిస్తాడు. అందుకే చాలామంది ఈ వయస్సు కుర్రవాళ్ళు తల్లిదండ్రులకు ఎదురు తిరుగుతున్నట్లుగా కనిపిస్తారు.

కుర్రవాడి వ్యక్తిత్వం సరిగ్గా రూపుదిద్దుకుంటుందా లేదా అన్నది ఈ వయస్సులో అతనికి లభించే గ్యాంగు లీడరు లేక నాయకుడి వ్యక్తిత్వం మీద ఆధారపడి ఉంటుంది. ఆడపిల్లల విషయం కూడా అంతే. ఆ లీడరులో తమను ఐడెంటిఫై చేసుకునే ప్రయత్నం మూలంగా వాళ్ళలో ఆ లీడరు తాలూకు మంచిచెడుల లక్షణాలన్నీ వచ్చి కూర్చుంటాయి. పిల్లలమీద పరిసరాల ప్రభావం బలంగా ఉంటుంది అనేది ఇందుకే. తల్లిదండ్రులు తమ టీనేజ్ సంతానాన్ని తమకు విధేయంగా ఉంచుకోవాలంటే వాళ్ళలో ఈ వయస్సులోని గ్యాంగు లక్షణాల్ని, ఆ తాలూకు అవసరాలు, కోర్కెల్ని గుర్తెరిగి మెసలటం మంచిది. తల్లి తన కొడుకు ఇంటికి వచ్చేలోపు భోజనం సిద్ధంచేసి ఉంచితే అతను గబగబా పరుగెత్తుకు వచ్చి భోజనం చేసి మళ్ళీ వెంటనే తన గ్యాంగులో చేరిపోవటానికి పరుగెత్తుకు పోతాడు. ఆ సందర్భంలో అతను ''మా అమ్మ ఎంతో మంచిది, నా అవసరాల్ని సమయానికి చూస్తుంటుంది, ఆమె చెప్పినట్లు వినాలి'' అనే భావానికి లోనవుతాడు. అలా కాకుండా ఆమె ''ఏమిటా తొందర, ఇప్పటిదాకా బలాదూరుగా తిరిగి వచ్చావు కాసేపు ఆగలేవా? అంటూ నసపారంభించిందంటే ఆ టీనేజర్‌కి (కుర్రవాడు కానీ కుర్రది గానీ) చిర్రెత్తుకొస్తుంది. తల్లిమీద తాత్కాలికంగానే అయినా వ్యతిరేక భావం కలుగుతుంది. తర్వాత ఆమె చెప్పిన పనులు చేయటానికి తిరస్కారాన్ని కనబరుస్తారు. భయంతో చేసినా కూడా అయిష్టంతోనే చేస్తారు.

విధేయత

ఈ వయస్సు పిల్లల్లో కనిపించే ముఖ్య లక్షణం విధేయత. ఆ విధేయత తల్లిదండ్రుల పట్ల కంటే తాముండే గ్యాంగు పట్ల ఎక్కువ మొగ్గు చూపుతుంది. తమ గ్యాంగులోని అందరు సభ్యుల పట్లా వాళ్ళు చాలా విధేయంగా ఉంటారు. ఆ విధేయత అనేది తమ వ్యక్తిగత అవసరాలు, కారణాల మూలంగా కాకుండా కేవలం గ్యాంగులో సభ్యులు కావటం మూలంగా మాత్రమే ఆ వయస్సు లక్షణంగా పాటిస్తారు. ఆ లీడరును ప్రేమించటంలో కూడా అతని పట్ల ఒక గొప్ప మెప్పు భావం ఉంటుంది.

గ్యాంగుకు కట్టుబడి ఉండటంలో వయస్సు కుర్రవాళ్ళు తమ వ్యక్తిత్వాన్ని వదిలేసుకోవటం జరగదు సరికదా వాళ్ళు తమ వ్యక్తిత్వానికి మెరుగుదిద్దుకుంటారు కూడా. ఈ సమయంలో వీళ్ళలో అవతలి వాళ్ళు మెచ్చుకోవాలనే బడాయి భావం ఉండదు. ఆ గ్యాంగు కోసం తను చేయగలిగిన దానిని చేస్తూ గ్యాంగులో ఇమిడిపోవాలనే తాపత్రయం కనిపిస్తుంది. భావి జీవితంలో సమాజంలో ఇమిడిపోవటానికి పనికివచ్చే లక్షణం ఇది!

— కంఠంనేని రాధాకృష్ణమూర్తి

ఒకే అంకెల ఒక సంఖ్య!

ఈవారం కథ

(6వ పేజీ తరువాయి)

గుర్తున్నానా? ఇప్పుడు లత నాలా పెద్దయివుండొచ్చు.

ఆమాకీ తెలియని లతకోసం... వృద్ధాప్యంలో అంతిమావస్థలో వున్న అమ్మమ్మను మరింత బాధ పెట్టాలా? మనసు ఒకవైపు ఒరిగిపోయింది.

అందం, అణుకువ, అన్నీవున్న ఒకమ్మాయిని ఓ.కె. చేశాను. అదుగో! ఇది జరిగిన వారం తర్వాతే... వచ్చింది నాకోసం ఓ అమ్మాయి. నన్ను వెతుక్కుంటూ.

'ఎవర్రా' అని చూశాను.

అవే పెద్ద కళ్ళు... అదే సన్నని ముక్కు... పెదవుల కింద పుట్టుమచ్చ... మనసు వెనక్కి వెళ్ళింది. అవును! ఆమె లత... నా లత!

నా గురించి ఆమాకీ తెలుసుకుని నన్నే పెళ్ళాడాలన్న 'ఆశ'తో వచ్చింది. నా లత నాకోసం సరిగ్గా సరైన సమయానికి వచ్చింది. కానీ, నేనే తప్పుచేసినవాడిలా! కళ్ళులేనివాడిలా!!

ఇప్పుడేమిటి చేయడం?!

** ** **

నాలో నాకే పోరాటం. అప్పటిదాకా నాలో నిద్రాణంగావున్న లతమీద ప్రేమ ఉవ్వెత్తున పొంగి నన్ను నిలవనీయటంలేదు. పెట్టిన ముహూర్తం. పెద్దలకిచ్చిన మాట, ముడివడ్డ మరో కన్నె జీవితం వంటివన్నీ దాటుకుని నా ప్రేమకే నీరాజనం పట్టాలని నిర్ణయించుకున్నాను.

** ** **

ప్రేమ నివేదనకోసం లత దగ్గరికి వెళ్ళా. నేనక్కడ అడుగు పెట్టేసరికి లత ఇంటిముందున్న గార్డెన్‌లో పువ్వుల్ని పలుకరిస్తూ వనకన్యలా, లావణ్యలత నాజూగ్గా నవ్వింది.

'ఆ నవ్వే నేకాకూడదూ!' ఆశగా అనుకున్నాను.

'రా సమీర్' అంది.

''ఊసులాడ్డానికి రాలేదు. సీరియస్‌గా మాట్లాడాలి నీతో'' అన్నాను.

''చెప్పు'' అంది తనూ లోతుగా నా కళ్ళల్లోకి చూస్తూ.

అప్పటివరకూ నా పెళ్ళి నిశ్చయమైన సంగతి లతకు చెప్పలేదన్నది గుర్తుకువచ్చి నా తల దానంతట అదే వంగిపోయింది. నా స్వరం నాకే మెల్లిగా వినిపిస్తోంది.

'నీకు మొన్న అసలు విషయం చెప్పలేదు అమ్మమ్మ తన ఆరోగ్యం బాగాలేదని నా పెళ్ళి చూసితీరాలని పట్టుబట్టింది. నువ్వు ఎక్కడున్నావో తెలీలేదు. తప్పనిసరి పరిస్థితిలో ఓ మ్యాచ్‌కు గ్రీన్ సిగ్నల్ ఇచ్చాను. ఇప్పుడు నువ్వు వచ్చాక, నిన్ను వదులుకుని యాంత్రికంగా పెళ్ళిచేసుకోలేను. పెళ్ళికి ఇంకా వారంవుంది. అందుకే మనిద్దరం పెద్దవాళ్ళకు చెప్పకుండా పెళ్ళి చేసేసుకుందాం. ఆ తర్వాత పెద్దవాళ్ళు కాసేపు అరిచినా, ఆపైన వాళ్ళే వూరుకుంటారు. నువ్వు నాకు, నేను నీకు కావాలి. మనకు మనజీవితం ముఖ్యం ఏమంటావ్?'

లత నిశ్చలంగా నా మాటలు విని నాకేసి జాలిగా చూసింది.

'సమీర్! నువ్వు చెప్పకపోయినా ఈ విషయం నాకు నిన్ననే తెలిసింది. ఆశ్చర్యపోకు. ఆ పెళ్ళికూతురు మధూలిక నా స్నేహితురాలే. వాళ్ళింట్లో మీ వెడ్డింగ్ కార్డ్ చూశాను. నా నిర్ణయం రాత్రే జరిగిపోయింది. నువ్వన్నట్లుగా చేసి జరిగే పెళ్ళిని, అందులోనూ నా ఫ్రెండ్ పెళ్ళిని చెడగొట్టి ఆనందంగా వుండలేను. అసలు నాకీ విషయం ఏమాత్రం తెలిసినా నీకు కనపడేదాన్ని కాదు. నేను రేపే ఊరెళ్ళిపోతున్నాను. మధూలిక మంచి అమ్మాయి. తాత్కాలికంగా బాధపడ్డా, నువ్వు హాపీగా వుంటావని నా నమ్మకం... విష్ యూ ఆల్ ది బెస్ట్!'

ఆకాశంలో నుంచి అవని మీదకు వచ్చేశాను. ఆశ నిరాశగా మారడానికి అయిదు నిముషాలుకూడా పట్టలేదు. ఏంచేయలేని క్షణాల్లో వచ్చేది కోపమే. అదే నాకూ వచ్చింది.

'నేను ఎంతో ఆశపడి వస్తే ఫ్రెండ్ అన్న ఒక్కమాటతో జీవితాన్నే చెరిపేశావ్. నీకు నాకంటే ఫ్రెండ్ ఎక్కువా? త్యాగం చేయడం గొప్పేంకాదు. నిన్ను నువ్వు వంచించుకోకు. ఇంకోసారి అడుగుతున్నా నీ నిర్ణయం అదేనా?' ఆవేశంగా అడిగాను.

లత అటువైపు తిరిగి ''క్షమించు'' అంది.

అంతే! నేనూ వెనుదిరిగాను.

** ** **

అందినట్లే అంది అందకుండా పోయిన జీవితం రాత్రంతా నన్ను వెంటాడింది. ఆడవాళ్ళకు రూపం లావణ్యంగానూ, హృదయం పాషాణంగానూ ఉంటుందనుకున్నాను కసిగా.

కాలం ఎక్కడా నిలబడకుండా పరుగెత్తి మళ్ళీ ఉదయించింది.

మెలకువగానే ఉన్నా పక్కమీదే నిస్త్రాణంగా. చేజేతులా జీవితం చేజార్చుకోవటం ఎంత కష్టం? లత ముందే అగుపిస్తే ఎంత బాగుండేది, కనపడని విధిమీద తీర్చుకోలేని కక్ష. తను వెళ్ళిపోతే నేనే పెళ్ళిచేసుకుంటాననుకుంటోంది లత.

చిన్నపొరపాటు చేశానని పెద్ద పొరపాటు చేస్తానా.

నేనూ కనబడకుండా కొంతకాలం పారిపోతే...

ఏమిటో తలా తోకాలేని ఆలోచనలు. గడియారం టిక్‌టిక్‌మంటూ దాని పని అది చేస్తూనే ఉంది. అంతలో 'పోస్ట్' కేక వినబడటంతో కిటికీలోంచి పడ్డ లెటర్‌ను అంత నిరాశలోనూ ఆత్రంగా అందుకున్నా. నాకు పరిచయంలేని అందమైన దస్తూరి.

పేరు కోసం చివరకు వెళ్ళాయి నా కళ్ళు.

'మధూలిక'

నా ఆసక్తి రెట్టింపయింది. సారాంశం... లతకు, నాకూ వున్న మనోబంధం తెలిసీ నన్ను పెళ్ళి చేసుకోలేదట. ఆ విషయం ఇంట్లో చెప్పేసిందట, లతను చేసుకుని హాపీగా వుండమంటోంది.

మధూలికతో నాకు పరిచయం లేకపోయినా ధైర్యంగా ఓ నిర్ణయం తీసుకోవడం నాకెంతో నచ్చింది. మనసులో థ్యాంక్స్ చెప్పుకుంటుండగా అమ్మమ్మ ఆయాసపడుతూ —

'చూశావా సమీ, ముహూర్తాలు కూడా పెట్టుకున్నాక మీ సంబంధం మాకొద్దు అని కబురుపంపారు. ఆడ పెళ్ళి వాళ్ళకే అంత పెక్కయితే మనకేమిటీ. కో అంటే కోటి సంబంధాలు.'

నా చెవులు పనిచేయడం మానేశాయి. హమ్మయ్యా. నేనలా తప్పుకోవడమన్న సమస్య లేదింక అనుకున్నా.

మరుసటివారం అమ్మమ్మ లోకంనుంచే తప్పుకుంది.

అదుగో అప్పటినుంచీ ఇప్పటిదాకా లైఫ్ పార్టనర్ లేకుండా మోనోపలీగా బతికేస్తున్నా. వయసు వసంతం దాటిపోయినా ఆనాటి ప్రేమ వసంతాన్ని గుండెల్లో మోసుకుంటూ జీవితపు తోటలో నడుస్తూనే వున్నా.

వాన మోసుకొచ్చిన మట్టివాసన నా మనసును తట్టిలేపి గతాన్ని రీవైండ్ చేసింది. మట్టివాసన దూరమై డీజిల్ వాసన మొదలైంది.

లేచి నడక సాగించాను. నా వెనగ్గా నా నీడ. వెనకేగానీ పక్కగా, తోడుగా నడవని నా ప్రేమలా. నేనిప్పుడు హైవేమీద ఒంటరి బాటసారిని కాను ప్రేమ 'సారీ'ని!